

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Novæ Observationes Et Additiones Ad A. R. P. D. Bartholomæi Gavanti Congreg. Cleric. Regul. S. Pauli ac Sac. Rit. Congregat. Consultoris Commentaria In Rubricas Missalis Et Breviarii Romani

Adjectis Summorum Pontificum & Sac. Rit. Congreg. Decretis usque ad
præsens emanatis

Complectens III. & IV. Partem Commentariorum Gavanti in Rubricas
Missalis

Merati, Gaetano Maria

Augustæ Vindellicorum, 1740

VD18 10783695-002

De Defectibus Dispositionis Animæ. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39964

absolutè intendat. Rursus non censentur pariter consecrata guttæ illæ vini, quæ intra Calicem, sive in interiori Calicis superficie, à reliquo vino separata hærent; nam hæc videtur esse communis, & optima Ecclesiæ intentio, consecrandi nimirum omnem liquorum consecrabilem, qui per modum unius continui in Calice continetur. Hanc sententiam tuetur etiam *Ægidius Coninch quæst. 74. art. 2. dub. 3. num. 43.* *Bullembau lib. 6. tract. 3. cap. 1. dub. 3.* *Claudius La Croix in suis Additionibus ibidem.* *Bissus lit. S. n. 18. §. 39.* ubi advertit, quod si Sacerdos, post

vini infusionem in Calicem, videat aliquas guttas dispersas intra eundem Calicem, oriatur de his dubium, utrum sint consecrata, eas uniat cum toto vino, vel quod facilius, & decentius est, eas purificatorio extergat, & si non extergantur, neque uniantur cum reliquo vino, non censentur consecrata, cum Sacerdos habere debeat prædictam intentionem, ut dixi, consecrandi, non hujusmodi guttas separatas, sed tantum vinum illud, quod est in Calice per modum unius.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gavanti

Tit. VIII. De Defectibus Dispositionis Animæ.

I. Rubr. num. 1. pag. 158. *Sed gravissimè peccat, &c.* Præfata Rubrica non solum intelligenda est de notoriè excommunicato, & aliis censuris, vel irregularitate impedito, quod nimirum gravissimè peccet, si in tali statu celebret, sed etiam de occultò irretito ejusmodi pœnis Ecclesiasticis, putà qui occultè Clericum percussit, vel aliquem occidit. Si quis tamen scienter audit Missam ejusmodi Sacerdotis occultè irretiti, graviter non peccat juxta sententiam Navarr. *conf. 59. tit. de sentent. excom. tom. 2.* sicut peccaret ille, qui audiret Missam Sacerdotis notoriè excommunicati, &c.

II. Rubr. num. 2. pag. 159. *Graviter peccat, &c.* Non solum Sacerdos, sed alius quicumque, qui sibi conscius est peccati mortalis, tenetur ex præcepto Ecclesiæ præmittere Confessionem Sacramentalem, antequàm ad Communionem Sacram accedat, ut patet ex Concilio Tridentino *sess. 13. de SS. Euchar. Sacram. cap. 7. & Can. 11.* ubi ait: *Ecclesiastica autem consuetudo declarat eam probationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius peccati mortalis, quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa Sacramentali Confessio-*

ne ad Sacram Eucharistiam accedere debeat. Et deinde addit: *Quod à Christi anis omnibus, etiam ab ipsis Sacerdotibus, quibus ex officio incumbuerit celebrare, hæc Sancta Synodus per prædictum servandum decrevit, modo non desit illi copia Confessoris: quod si necessitate urgente Sacerdos absque prævia Confessione celebraverit, quantum primum confiteatur.* Ex quibus verbis colligitur, Sacerdotem conscius sibi peccati mortalis, nunquam posse celebrare sine prævia Confessione, nisi concurrentibus duabus his circumstantiis, nempe cum urget necessitas celebrandi; & cum deest copia Confessorii; & quamvis gravis difficultas sit, quando censetur deesse copia Confessorii, & quanta debeat esse necessitas celebrandi; Gavantus tamen supra sufficienter explicat quoniam sit necessitas urgens, & quoniam dici possit inopia Confessorii.

III. Gavant. pag. 159. col. 2. §. At S. Thom. &c. in fin. *Debet autem, quantum primum poterit, confiteri, &c.* Ne Sacrificaturi habentes conscientiam peccati mortalis, prætextu necessitatis, & inopiæ Confessorii, non instituta Sacra Confessione, sed elicta tantum contritione celebrent, præcipit, ut diximus supra, Tridentina Synodus, ut Sacer-

dos quamprimum postea confiteatur, nempe post Missam celebratam. Sed intra quod tempus confiteri oporteat, ut quis dicatur quamprimum confiteri, variae sunt Doctorum sententiae: aliqui putant, quod Sacerdos statim post Missam debeat confiteri, si habeat copiam Confessarii; alii vero putant, sufficere, si saltem intra triduum Confessario se praesentet, eique conscientiam suam aperiat. Videri possunt Layman *l. b. 5. tract. 4. cap. 6. num. 7.* Coninch *quest. 8. art. 4. dub. 2.* Wiggers *quest. 8. art. 5. dub. 5.* & alii, qui agitant hanc quaestionem; certum tamen est apud omnes, Confessionem necessario

requiri, antequam dictus Sacerdos, etiam si verè contritus, iterum celebret; & hoc purum non esse consilium, ut aliqui opinati sunt, sed praecipuum; idque constat ex Propositione ab Alexandro VII. damnata *n. 38.* in qua habetur -- Mandatum Tridentini factum Sacerdoti, sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali, confitendi quamprimum, est consilium, non praecipuum. Ad hoc etiam facit altera Propositio ab eodem Alexandro proscripta *num. 39.* in qua damnatur, quòd illa particula *quamprimum*, à Tridentino usurpata, intelligi debeat, *cum Sacerdos suo tempore confitebitur.*

Novae Observationes, & Additiones ad Gavanti

Tit. IX. De Defectibus Dispositionis Corporis.

I. Gavanti pag. 160. col. 1. post Rubr. *num. 1. Ante omnem cibum. &c.* Est praecipuum Ecclesiae ab Apostolis derivatum, ut quicumque velit celebrare, aut communicare, jejunus sit, jejunio naturali, hoc est sine omni cibo, & potu, etiam in minima quantitate, à media nocte usque ad Communionem, ita ut ne per modum quidem medicinae quidquam sumi possit. Praedictum autem jejunium naturale, servandum est ab initio diei naturalis, in qua celebrandum, vel communicandum est, qua dies naturalis computatur, & incipit à media nocte, terminat verò in mediam noctem sequentem. Dubium oritur, quid agendum sit, ubi ejusmodi dies naturalis non potest distingui à media nocte, in mediam noctem, uti contingit in Regionibus Septemtrionalibus prope Polam, in quibus per sex menses est perpetuus dies, & per alios sex, est perpetua nox, nempe ab uno Aequinoctio ad alterum; ad quod dubium respondendum esse crediderim, quòd sicut initium diei artificialis in his Regionibus, in quibus non est Aurora physice, juxta Decretum editum die 18. Septembris 1634. & datum in nostro Indice

sub *num. 276.* pro licita Missarum celebratione, debet attendi Aurora moraliter, & politice, quando scilicet ibi terminari solet hominum quies, & inchoari labor, juxta probatam Regionum consuetudinem; ita moraliter, & politice attendi debet media nox in illis, nempe desumi debet media nox à momento illo medio, inter initium cessationis laboris, & inchoationis ejusdem laboris, juxta probatam dictarum Regionum consuetudinem.

Rursus quoniam dictum naturale jejunium debet incipere à puncto mediae noctis praecedentis diem, in qua sumenda est Eucharistia, dubium aliud oritur, quae regula sit servanda, dum ob discrepantiam horologiorum, non potest bene colligi, an transierit media nox; sunt enim varia horologia in eadem Civitate, quorum unum indicat mediam noctem fuisse jam transactam, alia verò non. Sed in hoc casu respondetur, servandam esse regulam illam, quae servari solet, quando circa resolutionem alicujus rei dubia, duae extant opiniones aequè probabiles, quo casu arbitrium est, utram illarum amplecti, & propterea potest quilibet